

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 11 oktober 2016 met nummer RvVb/A/1617/0152
in de zaak met rolnummer 1314/0788/A/6/0747

Verzoekende partij	de heer Marc TOOTEN vertegenwoordigd door advocaat Pieter JONGBLOET, met woonplaatskeuze op het kantoor te 1000 Brussel, Jacobsplein 5
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van VLAAMS-BRABANT
Tussenkomenende partij	de cvba IMBRECHTS GEBROEDERS vertegenwoordigd door advocaten Peter FLAMEY en Gregory VERHELST, met woonplaatskeuze op het kantoor te 2018 Antwerpen, Jan van Rijswijcklaan 16

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 27 augustus 2014 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 3 juli 2014.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kampenhout van 25 maart 2014 ontvankelijk verklaard en aan de tussenkomenende partij onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het oprichten van twee loodsen en een conciërgewoning en het inrichten van het terrein voor opslag en behandeling van niet-gevaarlijke afvalstoffen en grond.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te 1910 Kampenhout, Vekestraat 35, met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie A, nummer 10r2.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De tussenkomenende partij verzoekt met een aangetekende brief van 17 oktober 2014 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen. De voorzitter van de vierde kamer laat de tussenkomenende partij met een beschikking van 3 november 2014 toe in de debatten.

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De tussenkomenende partij dient een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partij dient een wederantwoordnota in.

De behandeling van het beroep tot vernietiging, die aanvankelijk werd toegewezen aan de vierde kamer, werd met een beschikking van 9 augustus 2016 toegewezen aan de zesde kamer.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 6 september 2016.

Advocaat Sander KAÏRET *loco* advocaat Pieter JONGBLOET voert het woord voor de verzoekende partij en advocaat Gregory VERHELST voert het woord voor de tussenkomende partij.

De verwerende partij verschijnt schriftelijk.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

De tussenkomende partij dient op 3 februari 2014 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kampenhout een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “het oprichten van twee loodsen en een conciërgewoning en het inrichten van het terrein voor opslag en behandeling van niet-gevaarlijke afvalstoffen en grond” op een perceel gelegen te 1910 Kampenhout, Vekestraat zn, met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie A, nummer 10r2.

Het perceel ligt binnen de grenzen van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan, ‘Bijzonder economisch knooppunt Kampenhout-Sas’, goedgekeurd bij ministerieel besluit op 23 januari 2013, binnen de zone voor gemengd regionaal bedrijventerrein (art.2 GRB), met een overdruk ‘reconversiezone A1’.

Er werd geen openbaar onderzoek georganiseerd.

De brandweer van de stad Leuven adviseert op 10 maart 2014 voorwaardelijk gunstig.

De dienst waterlopen van de provincie Vlaams-Brabant adviseert op 24 maart 2014 voorwaardelijk gunstig.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar adviseert op 20 maart 2014 gunstig.

Het college van burgemeester en schepenen verleent op 25 maart 2014 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij.

Tegen deze beslissing tekent de verzoekende partij op 2 mei 2014 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 25 juni 2014 om het beroep ontvankelijk te verklaren en de stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden te verlenen.

Er wordt geen hoorzitting georganiseerd.

Op 25 juni 2014 verklaart de verwerende partij het beroep ontvankelijk en verleent een stedenbouwkundige vergunning. De verwerende partij beslist:

“ ...

5.7 Beoordeling

a) Het goed maakt geen deel uit van een goedgekeurde niet vervallen verkaveling of een bijzonder plan van aanleg. Het goed is gelegen binnen de grenzen van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan 'bijzonder economisch knooppunt Kampenhout-Sas', goedgekeurd op 23 januari 2013. Dit RUP vervangt voor de betrokken zone de eerdere bepalingen van het industriegebied volgens het gewestplan.

De beroeper betwist de toetsing aan het PRUP, gezien dit PRUP ongrondwettelijk is omwille van de strijdigheid van het gevolgde integratiespoor met de Europese regelgeving. Door een hernieuwde procedure op te starten zou de provincie zelf de onwettigheid van het bestaande PRUP erkennen en het PRUP een onbestaande rechtshandeling zijn. Hierbij dient opgemerkt dat het bestaande PRUP slechts kan vernietigd worden door een uitspraak binnen een vernietigingsprocedure. Zolang dit niet gebeurd is, behoudt het PRUP zijn volledige uitwerking. In dezelfde lijn kan het bijkomend argument dat bepaalde passages uit het PRUP dienden geschrapt te worden en zo het PRUP met nog een bijkomende ernstige materiële fout is behept, evenmin in aanmerking genomen worden. De aanvraag kan dus slechts getoetst worden aan het PRUP zoals dat vandaag van toepassing is.

De aanvraag is gelegen binnen de zone voor gemengd regionaal bedrijventerrein (art.2 GRB), met een overdrukzone A (A1). Art.2 bepaalt het volgende:

'het gebied is bestemd voor bedrijven van regionaal belang met een van de volgende hoofdactiviteiten:

- Productie, opslag, bewerking en verwerking van goederen;
- Onderzoeks- en ontwikkelingsactiviteiten;
- Op- en overslag, voorraadbeheer, groepage, fysieke distributie en groothandel'

Het perceel wordt ingericht voor een bedrijf in opslag en behandeling van inerte materialen en grond. Dit is zonder twijfel een bedrijf van regionaal belang en valt onder 'productie, opslag, bewerking en verwerking van goederen', zodat de aanvraag in overeenstemming is met de planologische bestemmingsbepalingen voor de plaats. Een complementaire woning en klein bureel zijn ook toegelaten in de zone. Om reden van mogelijke hinderlijkheid wordt alles wat geen opslag is doorverwezen naar de loodsen en verbond de gemeente deze voorwaarde aan de vergunning. Deze bijkomende voorzorg kan onderschreven worden.

Verder dient de aanvraag getoetst te worden aan de inrichtingsvoorschriften voor de zone. Alle voorschriften inzake de hoogte van de constructies, de opvatting van de verhardingen, de minimale perceelsoppervlakte per bedrijf, de principes van zuinig ruimtegebruik, architectuur, bufferstroken, zijn nageleefd. Inzake de reconversiezone A1 wordt nog een inrichtingsstudie gevraagd (die al bestaande was bij de opmaak van het RUP, uitgevoerd door intercommunale Haviland) en gelden nog bepalingen inzake de wegenis. Ook hieraan is voldaan.

De aanvraag is in alle opzichten in overeenstemming met het RUP. Art.4.3.1.§2.3° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening bepaalt dat indien het aangevraagde gelegen is in een gebied dat geordend wordt door een ruimtelijk uitvoeringsplan, waarvan niet op geldige wijze afgeweken wordt, en in zoverre dat plan voorschriften bevat die de aandachtspunten, vermeld in 4.3.1.§2.1°, behandelen en regelen, dat deze voorschriften worden geacht de criteria van een goede ruimtelijke ordening weer te geven. De beginselen uit 4.3.1.§2.1°, zijnde de functionele inpasbaarheid, de mobiliteitsimpact, de schaal, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid, visueel-vormelijke elementen, cultuurhistorische aspecten en het bodemreliëf, en op hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen, werden allen mee overwogen bij de opmaak van het PRUP en dus afdoende vertaald in de voorschriften. Aldus voldoet de aanvraag aan de goede ruimtelijke ordening zoals vervat in het PRUP voor de zone.

b) Bij de aanvraag werd een MER-screeningsnota gevoegd waaruit blijkt dat rekening houdend met de kenmerken van het project, de omgeving en de gemaakte analyse dat de mogelijke milieueffecten van het project niet aanzienlijk zijn.

c) Hoofdstuk III, afdeling I, artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het algemeen waterbeleid (Belgisch Staatsblad 14 november 2003) legt bepaalde verplichtingen op, die de watertoets worden genoemd. Deze watertoets houdt in dat de eventuele schadelijke effecten van het innemen van ruimte ten koste van de watersystemen worden ingeschat. De aanvraag is niet gelegen binnen een overstromingsgevoelige zone. Er dringen zich in het kader van de watertoets geen maatregelen op inzake overstromingsvrij bouwen of beperkingen inzake de inname van komberging.

Gezien de aanvraag een uitbreiding van de bebouwde en verharde oppervlakte inhoudt zal er een vermindering van de infiltratiecapaciteit van de bodem plaatsvinden. In deze omstandigheden dient overgegaan te worden tot afkoppeling van het hemelwater, overeenkomstig de provinciale verordeningen. De aanvraag voorziet in de plaatsing van een hemelwateropvang van 100000l voor hergebruik en een waterbuffer van 30000l. Daarnaast is er nog een buffergracht van 84850l. De aanvraag beantwoordt hiermee aan de geldende stedenbouwkundige verordeningen inzake afkoppeling van het hemelwater afkomstig van dakoppervlaktes en verharde oppervlaktes. In deze omstandigheden kan in alle redelijkheid verwacht worden dat er geen schadelijk effect wordt veroorzaakt in de plaatselijke waterhuishouding, noch dat dit mag verwacht worden ten aanzien van het eigendom in aanvraag.

c) De beroeper voert nog aan dat de aanvraag in strijd is met de ruimtelijke structuurplannen van Vlaanderen en Vlaams-Brabant. In deze dient opgemerkt dat structuurplannen nooit een weigeringsbasis kunnen vormen binnen de aanvragen voor concrete projecten (art.2.1.2 §7 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening). Daarnaast dient vooropgesteld dat het PRUP uitvoering geeft aan de beleidsopties zoals vertaald binnen de verschillende structuurplannen en hier dus ook aan getoetst werden.

De overwegingen in acht genomen komt de aanvraag in aanmerking voor vergunning, om volgende redenen:

- de aanvraag is volledig in overeenstemming met het PRUP 'Bijzonder economisch knooppunt Kampenhout-Sas', zowel inzake de bestemming als de inrichtingsvoorschriften. In toepassing op art.4.3.1.§2.3° (beoordelingsgronden) kan de overeenstemming met goede ruimtelijke ordening vastgesteld worden.

...

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen. Het verzoek tot tussenkomst is ontvankelijk.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van de vordering tot vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft de draagwijdte van de vordering en de bevoegdheid van de Raad

Standpunt van de partijen

1.

De verwerende partij werpt als exceptie op dat de verzoekende partij een nieuwe inhoudelijke beoordeling van de stedenbouwkundige aanvraag door de Raad beoogt, waarvoor de Raad niet bevoegd is.

2.

De verzoekende partij antwoordt dat de verwerende partij zich beperkt tot een opsomming van de beginselen omtrent de scheiding der machten en de bevoegdheid van de Raad. Vervolgens wordt uit deze beginselen om onbegrijpelijke redenen afgeleid dat het verzoekschrift onontvankelijk zou zijn. De verzoekende partij stelt dat de exceptie niet gesteund is op enig argument met betrekking tot de inhoud van het verzoekschrift.

Beoordeling door de Raad

Uit het verzoekschrift blijkt duidelijk dat het voorwerp van het beroep gericht is op de vernietiging van de bestreden beslissing. De verzoekende partij vraagt de Raad niet om de vergunningsaanvraag inhoudelijk te beoordelen en zijn beoordeling in de plaats te stellen van de discretionaire beoordelingsbevoegdheid van de verwerende partij.

De exceptie wordt verworpen.

C. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij stelt dat zij, met haar woning op een afstand van minder dan 300 meter van het project en haar tuin op een afstand van ongeveer 150 meter, als nabij gelegen buur overmatige geluidsoverlast zal ondervinden ingevolge de bestreden beslissing. De verzoekende partij stelt dat zij professioneel muzikant is, die in het kader van haar beroepsactiviteiten thuis muziek opneemt, wat maakt dat de geluidshinder des te storender ervaren zal worden. Eveneens meent zij stof-, geluid-, trillings- en mobiliteitshinder te zullen ondergaan. De verzoekende partij stelt eveneens dat de geluids- en stofhinder een weerslag zal hebben op het rustige woongenot van haarzelf en haar gezin.

2.

De tussenkomende partij werpt op dat de verzoekende partij de beweerde hinder en nadelen niet concreet toelicht. Zij stelt dat de verzoekende partij hierbij nalaat om ondersteunende stukken voor te leggen.

Verder stelt zij dat het louter nabuurschap onvoldoende is om het vereiste belang vast te stellen. Ook hier uit zij het bezwaar dat de verzoekende partij haar nabuurschap niet staaft met de nodige stukken, zoals een eigendomsakte.

De tussenkomende partij wijst er ook op dat de woning van de verzoekende partij zich zonevreemd in agrarisch gebied bevindt volgens het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse.

De tussenkomende partij betwist de hinder in de tuin van de verzoekende partij, omwille van de lengte van de tuin en de aanwezige bomen, en wijst op de hinderbeperkende maatregelen die worden getroffen zodat van enige onaanvaardbare hinder geen sprake kan zijn.

3.

in haar wederantwoordnota repliceert de verzoekende partij dat zij wel degelijk in het verzoekschrift heeft aangeduid waar haar woning zich bevindt ten opzichte van het betrokken perceel. Tevens is haar adres vermeld in het verzoekschrift. In antwoord op het bezwaar dat zij haar eigendomsakte had moeten bijvoegen, verwijst de verzoekende partij naar rechtspraak van de Raad, die stelt dat krachtens artikel 11 Procedurebesluit zulke eigendomsbewijzen onnodig zijn. Verder antwoordt de verzoekende partij dat de ligging van haar woning in agrarisch gebied totaal irrelevant is aangezien volgens het PRUP, waarop de tussenkomende partij zich beroept, de woning in woongebied gelegen is.

De verzoekende partij herneemt haar uiteenzetting omtrent de hinder en nadelen en voert aan dat zij wel degelijk op concrete wijze aangetoond heeft, minstens aannemelijk gemaakt, dat zij rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden beslissing.

Ten slotte voert de verzoekende partij aan dat de hinderbeperkende maatregelen van de stedenbouwkundige vergunning net aantonen dat er sprake is van hinder in de zin van artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO.

Beoordeling door de Raad

1.

Om als derde belanghebbende bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.11, §1, eerste lid 3° VCRO uitsluitend dat de verzoekende partij, als natuurlijke persoon of als rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. Artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist dus niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is.

Wel zal de verzoekende partij het bestaan van deze hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijk zal de verzoekende partij dienen aan te tonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervindt of kan ondervinden.

2.

Anders dan de tussenkomende partij meent, wordt van de verzoekende partij niet verwacht dat ze een eigendomsakte voorlegt om haar belang op een ontvankelijke wijze te kunnen ontwikkelen.

Evenmin bestaat er voor de Raad twijfel omtrent de ligging van de woning van de verzoekende partij. Het adres van haar woning, 1910 Kampenhout, Vekestraat 23, is immers vermeld in het verzoekschrift en bovendien voegt de verzoekende partij een verduidelijkende afbeelding toe van het kadasterplan met daarop aanduiding van haar woning, zodat de Raad voldoende zicht heeft op de ligging van de woning in het kader van de beoordeling van het belang van de verzoekende partij.

Het bestaan van enige afstand tussen het perceel waarop de bestreden beslissing betrekking heeft en de woning van de verzoekende partij, is op zich geen reden om te oordelen dat verzoekende partij geen belang heeft bij de voorliggende vordering. Evenmin ontnemt het gebeurlijk

zonevreemd karakter van de woning van de verzoekende partij haar op zichzelf beschouwd het rechtens vereiste belang bij de gevraagde vernietiging.

De Raad is van oordeel dat de verzoekende partij in het licht van artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO voldoende aannemelijk maakt dat zij minstens geluidshinder kan ondervinden. De ingeroepen hinder wordt voldoende concreet omschreven en er valt niet te betwisten dat er een causaal verband kan bestaan met de uitvoering van de bestreden beslissing. De mogelijke hinder die de verzoekende partij aanvoert, is voldoende persoonlijk en direct. Zij beschikt dus over het vereiste belang in de zin van artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO.

Gelet op de voorgaande vaststellingen wordt de exceptie van de tussenkomende partij verworpen.

VI. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN

A. Tweede middel

Standpunt van de partijen

1.

In haar tweede middel roept de verzoekende partij de schending in van artikel 159 van de Grondwet, artikelen 4.3.1, §1, 1°, b), 4.3.1, §2, 1°, 1.1.4 en 4.7.23, §1 VCRO, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel.

Zij zet in dit middel uiteen dat de bestreden beslissing gebaseerd is op de voorschriften van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan (PRUP) "Bijzonder Economisch knooppunt Kampenhout-Sas, zoals goedgekeurd bij besluit van de Vlaamse regering van 23 januari 2013. Dit PRUP is volgens haar echter met een onwettigheid behept, onder meer omwille van de strijdigheid van het gevolgde integratiespoor met de Europese regelgeving. De verzoekende partij stelt dat de onwettigheid van het PRUP ook door de overheid wordt erkend, met name door de heropstart van de PRUP-procedure.

In een eerste middelonderdeel stelt de verzoekende partij dat de verwerende partij het PRUP buiten toepassing had moeten laten gezien de onwettigheid ervan. Ze beroept zich hierbij op de leer van de onbestaande rechtshandeling, die de administratieve overheid toelaat om op dergelijke onwettige rechtshandeling artikel van de 159 Grondwet toe te passen.

De verzoekende partij stelt in een derde middelonderdeel dat het onwettig PRUP op basis van artikel 159 van de Grondwet in elk geval door de Raad buiten toepassing moet worden gelaten. Ze stelt daarbij tevens dat bij gebreke aan een wettig PRUP de vergunning niet kon worden afgeleverd op basis van de motivering die in de bestreden beslissing is opgenomen.

2.

De verwerende partij antwoordt hierop dat volgens artikel 159 Grondwet enkel de met rechtspraak belaste organen, en niet het actief bestuur, de algemene, provinciale en plaatselijke besluiten buiten toepassing kunnen laten. De verwerende partij heeft als orgaan van het actief bestuur niet de mogelijkheid om een ruimtelijk uitvoeringsplan buiten toepassing laten. De bestreden beslissing schendt dan ook geenszins artikel 159 Grondwet.

3.

De tussenkomende partij voegt hieraan toe dat de Raad van State ondertussen het besluit van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 23 oktober 2013 houdende definitieve vaststelling van het PRUP "Bijzonder economisch knooppunt Kampenhout-Sas" en het besluit van de Vlaamse minister van 23 januari 2013 houdende goedkeuring van het PRUP heeft vernietigd (RvS 24 oktober 2014, nr. 228.922, nv Recover Energy).

De tussenkomende partij stelt dat algemene regel is dat een (provinciaal) ruimtelijk uitvoeringsplan een gewestplan overschrijft en dat de bestemmingen van een gewestplan blijven bestaan tot ze worden opgeheven. In het geval het PRUP wordt vernietigd, dus wordt geacht nooit te hebben bestaan, valt men volgens de tussenkomende partij dus terug op de gewestplanbestemming die dan herleeft.

Volgens de tussenkomende partij dient de toepassing van artikel 159 van de Grondwet ingevolge het tussengekomen arrest van de Raad van State van 24 oktober 2014 houdende vernietiging van het PRUP, niet te leiden tot de onwettigheid van de bestreden beslissing. Deze kan immers grondslag vinden in het voorheen geldende gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse, vastgesteld bij KB van 7 maart 1977. Het perceel van de tussenkomende partij is volgens het gewestplan gelegen in industriegebied. Het bedrijf van tussenkomende partij houdende de opslag en behandeling van inerte materialen en grond is perfect toelaatbaar binnen industriegebied volgens het gewestplan.

Uit het voorgaande volgt volgens de tussenkomende partij dat verwerende partij geen enkel belang heeft bij dit middel, zodat het onontvankelijk, minstens ongegrond is.

Bovendien is het middel volgens de tussenkomende partij tegenstrijdig aangezien verzoeker zich tegelijk beroept op de onwettigheidsexceptie van artikel 159 Grondwet en op de praetoriaanse leer van de onbestaande rechtshandeling, zonder dat het middel deze tegenstrijdigheid toelicht. Het middel is op dit punt onontvankelijk wegens onduidelijkheid (*obscuri libelli*).

Tot slot werpt de tussenkomende partij op dat de decreetgever inmiddels in de VCRO een validatieregeling heeft bepaald om de gevolgen te ondervangen van het arrest van het Grondwettelijk Hof van 31 juli 2013. De verzoekende partij legt op geen enkele wijze uit dat zij meent nog een belang te kunnen hebben in het licht van deze validatieregeling.

4.

In haar wederantwoordnota stelt de verzoekende partij dat het middel ontvankelijk is. Anders dan de tussenkomende partij beweert is het middel absoluut niet tegenstrijdig omdat het enerzijds gewag maakt van de leer van de onbestaande rechtsleer en anderzijds van de onwettigheidsexceptie. Het onwettige en vernietigde PRUP dient immers hoe dan ook in toepassing van artikel 159 van de Grondwet, buiten toepassing te worden gelaten, zij het in de eerste plaats door de verwerende partij in de bestreden beslissing (wat niet is gebeurd), zij het door de Raad.

Wat betreft de argumentatie van de tussenkomende partij dat ingevolge de vernietiging van het PRUP door de Raad van State de oude stedenbouwkundige voorschriften van het gewestplan terug in werking treden, herhaalt de verzoekende partij dat de vergunning bij gebreke van een wettig PRUP niet kon worden afgeleverd op basis van de karige motivering in de bestreden beslissing waarin de aanvraag niet is getoetst aan de goede ruimtelijke ordening. In de door tussenkomende partij geschetste hypothese waarin de voorschriften van het gewestplan herleven, zonder dat zulks expliciet zou vermeld moeten worden in de bestreden beslissing, is de beslissing manifest strijdig met artikel 4.3.1, §1, 1°, b) VCRO en de motiveringsplicht nu er van enige toets aan de goede ruimtelijke ordening geen spoor te bekennen valt in de bestreden beslissing.

Beoordeling door de Raad

1.

De verwerende partij en de tussenkomende partij hebben een omstandige repliek geformuleerd op de aangevoerde schending van artikel 159 van de Grondwet. Zij blijken de grieven van de verzoekende partij duidelijk begrepen hebben. De exceptie van de tussenkomende partij dat het middel terzake tegenstrijdig of onvoldoende duidelijk is, kan niet worden aanvaard.

Evenmin kan de tussenkomende partij worden gevolgd waar ze meent dat de verzoekende geen belang heeft bij dit middel om reden dat de aanvraag in overeenstemming zou zijn met het stedenbouwkundig voorschrift van het gewestplan, meer bepaald het 'industriegebied'. De bestreden beslissing is enkel gebaseerd op de stedenbouwkundige voorschriften van het PRUP en niet (tevens) op die van het gewestplan. Met toepassing van artikel 7.4.5 VCRO vervangen de voorschriften van de ruimtelijke uitvoeringsplannen immers, voor het grondgebied waarop ze betrekking hebben, de voorschriften van de plannen van aanleg, tenzij het ruimtelijk uitvoeringsplan het uitdrukkelijk anders bepaalt. De bestreden beslissing vindt dus enkel rechtsgrond in de voorschriften van het PRUP en niet in die van het gewestplan. Het is niet aangetoond dat de verwerende partij dezelfde vergunningsbeslissing zou nemen met toepassing van het stedenbouwkundig voorschrift van 'industriegebied' volgens het gewestplan. Bovendien stelt de verzoekende partij terecht dat de beoordeling van de overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening in de bestreden beslissing louter beperkt is tot de vaststelling dat de aanvraag voldoet aan de stedenbouwkundige voorschriften van het PRUP die, met verwijzing naar artikel 4.3.1, §2, 3° VCRO, geacht worden de criteria van een goede ruimtelijke ordening weer te geven.

In tegenstelling tot wat de tussenkomende partij voorhoudt, ontnemt het bestaan van een decretale regeling waarin een mogelijkheid wordt geboden tot herstel van een onwettig ruimtelijk uitvoeringsplan en waarin een tijdelijke validatieregeling is opgenomen (meer bepaald het decreet van 25 april 2014 houdende het rechtsherstel van ruimtelijke uitvoeringsplannen waarvan de planmilieueffectrapportage werd opgesteld met toepassing van het besluit van de Vlaamse Regering van 18 april 2008 betreffende het integratiespoor voor de milieueffectrapportage over een ruimtelijk uitvoeringsplan) de verzoekende partij het belang niet bij het middel. De verwerende partij heeft overigens beslist tot de opmaak van een nieuw PRUP met voorafgaande opmaak van een plan-MER, zonder toepassing te maken van de procedure die is voorzien in het decreet van 25 april 2014.

De provincieraad van de provincie Vlaams-Brabant heeft op 22 september 2015 een nieuw PRUP "Bijzonder economisch knooppunt Kampenhout-Sas" definitief vastgesteld. Aan de procedure van totstandkoming van dit nieuwe PRUP is de opmaak van een plan-MER voorafgegaan, dat op 16 december 2014 werd goedgekeurd door de dienst milieueffectrapportagebeheer.

De definitieve vaststelling van dit nieuw PRUP kan niet doen besluiten dat bij een herstelbeslissing de verwerende partij de betrokken aanvraag op identieke wijze zal vergunnen. Dergelijke conclusie zou betekenen dat de Raad vooruitloopt op een vergunningsbeslissing die nog moet genomen worden. De stedenbouwkundige voorschriften van het nieuwe PRUP "Bijzonder economisch knooppunt Kampenhout-Sas", zoals definitief vastgesteld op 22 september 2015, zijn bovendien niet volledig identiek aan de stedenbouwkundige voorschriften van het PRUP "Bijzonder economisch knooppunt Kampenhout-Sas", goedgekeurd op 23 januari 2013. Het kan dan ook niet betwist worden dat de verzoekende partij haar actueel belang behoudt bij een vernietiging op grond van het middel dat de bestreden beslissing genomen is op basis van een onwettig, en ondertussen vernietigd, ruimtelijk uitvoeringsplan.

De excepties van de tussenkomende partij worden verworpen.

2.

De Raad van State heeft met arrest nr. 228.922 van 24 oktober 2014 het besluit van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 23 oktober 2012 houdende definitieve vaststelling van het PRUP “Bijzonder economisch knooppunt Kampenhout-Sas” en het besluit van de Vlaamse minister van 23 januari 2013 houdende goedkeuring van het PRUP, vernietigd.

Het middel waarin wordt aangevoerd dat het PRUP waarop de bestreden beslissing is gebaseerd, overeenkomstig artikel 159 van de Grondwet wegens onwettigheid buiten toepassing moet worden gelaten is gegrond, gelet op het vernietigingsarrest van de Raad van State. De overeenstemming van de aanvraag met het PRUP is het voornaamste motief op grond waarvan de vergunning is verleend. De conclusie uit het voorgaande is dat de bestreden beslissing vernietigd moet worden.

B. Overige middelen

De Raad onderzoekt de overige middelonderdelen en overige middelen niet omdat ze niet kunnen leiden tot een ruimere vernietiging van de bestreden beslissing.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de cvba IMBRECHTS GEBROEDERS is ontvankelijk.
2. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 3 juli 2014, waarbij aan de tussenkomende partij de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het oprichten van twee loodsen en een conciërgewoning en het inrichten van het terrein voor opslag en behandeling van niet-gevaarlijke afvalstoffen en grond op een perceel gelegen te 1910 Kampenhout, Vekestraat 35, met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie A, nummer 10r2.
3. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de verzoekende partij en dit binnen een vervaltermijn van vier maanden te rekenen vanaf de dag na de dag van de betekening van dit arrest.
4. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verwerende partij.
5. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 11 oktober 2016 door de zesde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de zesde kamer,

Nina HERRERIA-PASSAGE

Karin DE ROO